Svensk seger i doublen om Kings Cup.

Borotra fick revansch på Schröder.

Lördagens dubbelmatch i King's Cup fick en överraskande utgång i det att Sveriges par, Schröder—Östberg, besegrade det berömda franska paret Brugnon—Boussus efter en jämn och hård femsetsmatch. Siffrorna blevo 6—2, 3—6, 6—4, 3—6, 6—4. I uppvisningsmatchen vann Rohlsson, Sverige, över Goldsmidt, Frankrike, med 6—4, 6—4.

Matchen slutspelades på söndagen och resulterade i att trofén gick till Frankrike efter 4 segrar mot 1. I de sista singlematcherna vann Borotra över Schröder med 3 set mot 1 och Destremeau slog Östberg i tre raka set.

Ny seger för Vines.

(T. T.) Stockholm 18.

Vines har, enligt meddelande från Newyork, vunnit en ny seger över Perry. Matchen, som gick i Detroit, slöt med siffrorna 14—12, 6—2, 6—1 till Vines' fördel.

Tre norrmän till Alpbacksdagen.

Tävlingen om Alpbackskannan går 31 jan.

Alpbacken håller f. n. på att iordningställas och torde bli åkklar om några dagar. Det är också på tiden, ty redan den 31 jan. går tävlingen om Alpbackskannan.

Deltagarlistan är ännu icke klar men så mycket är säkert att tre norrmän komma att deltaga. Det blir i år Nordtröndelag Skikrets som står för representationen och — enligt vad Ö.-P. erfar — har kretsen anmält Torstein Bjugan Johan Schieflo och Kåre Wist,.

Schieflo är, om vi inte missminna oss, Steinkjærs bäste hoppare och innehar bl. a. backrekordet i Svedjanbacken. Bjugan är från Hegra och rekordinnehavare i Byåsbacken.

Alla rätt...

Stryktips.

2	Bradford—Derby C	0—4
2	Cardiff—Grimsby	1—3
2	Chesterfeld—Arsenal	1—5
1	Coventry—Charlton	2—0
x	Luton—Blackpool	3—3
1	Norwich—Liverpool	3—0
2	Notts F.—Sheffield U.	2—4
1	Preston—Newcastle U.	2—0
2	Southampton—Sunderland	2—3
1	Stoke—Birmingham	4—1
x	West Ham—Bolton	0—0
1	Wolves—Middlesbrough	6—1

Bandy.

Norge vill ha landskamp i bandy.

(T. T.) Stockholm, 18.

Norska bandyförbundet har, enligt ett oslomeddelande hänvänt sig till det svenska förbundet för att höra sig för om möjligheterna till landskamp i bandy. Matchen skulle, enligt det norska förslaget, gå den 28 febr. i Stockholm.

Handboll.

I Östersundsserien

spelas i afton två matcher mellan A. 4—F. 4:s I. F. och I. 5, B—I. F. K. B. Se annons!

ALLSVENSKA SERIEN.

Flottan, Karlskrona—Flottan, Stockholm 12—6.
Majornas IK—IFK., Kristianstad, 19—11.

Skridsko.

Engnestangen norsk mästare på skridsko.

Vid tävlingarna om Norgemästerskapet på skridsko i Gjövik blevo resultaten:

500 m.: 1) Engnestangen, 43,0.
1,500 m.: 1) Engnestangen 2,21,7.
5,000 m.: 1) Elviger 8,41,8.
10,000 m.: 1) Ch. Mathisen 11,18,9.

FÖRENINGSMEDDELANDEN.

Frösö IF. Samtliga brottare samlas i lokalen tisdag kväll i vanlig tid för träning under förbundstränarens ledning.

Olycksfallförsäkring.
D. Hopstadius. Tel. 1109.
12831!

Starke Rudolf slog Nyman.

Fullt hus och bra brottning vid Ögers nationella.

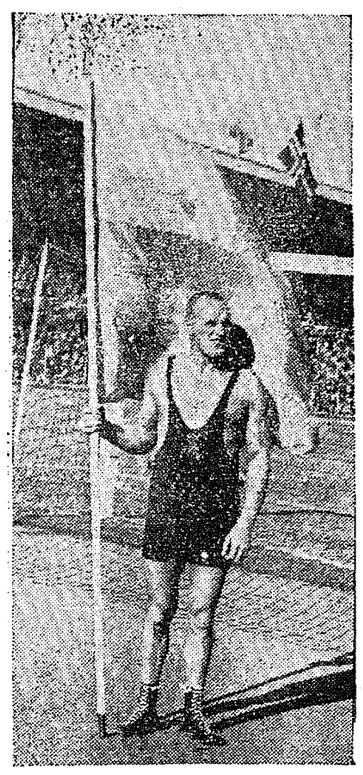

Rudolf Svensson.

Rudolf Svensson, den starke brandmannen, vann på söndagen på bättre arbete över SAIK:s blonde tungviktare John Nyman vid Ögers brottningar i Bräcke.

Det var fullt hus, fina matcher och god stämning, kort sagt en brottningsmatiné av det mera lyckade slaget. Synd bara att man inte också fick se vår olympiske guldmedaljör i welter, »Preven» Svedberg, i aktion. Han var sjuk och fick nöja sig med att titta på.

Matchen mellan Nyman och Rudolf Svensson blev sannerligen icke av uppvisningskaraktär. Bägge gingo för fullt och det blev också en ovanligt intressant match. Stockholmaren hade i stort sett övertaget och arbetade energiskt, men även Nyman gjorde en utmärkt match.

Bäste bräckebrottare var John Köhl, som blev tvåa i fjädervikten.

Matcherna,

(segraren nämnes först).

Bantamvikt: H. Gissberg, SAIK—H. Hollsten, Öger, slängkryss, 8,32.

Fjädervikt: J. Köhl, Öger—F. Söderberg, Torpshammar, omvänt livtag med nedpressad brygga, 5,39. G. Andersson, SAIK— F. Söderberg, Torpshammar, 3,48. G. Andersson, SAIK—J. Köhl, Öger, 3—0.

Mellanvikt: O. Jonsson, SAIK—Å. Persson, Öger. Nackswing, 2,46. N. Brundin, Torpshammar—S. Persson, Öger, nackswing, 27 sek. K. Östman, Öger—N. Brundin, Torpshammar, backhammer, 8,20. O. Jonsson, SAIK—S. Persson, Öger, livtag, 1,53. K. Östman, Öger—Å. Persson, Öger, backhammer 6,24. O. Jonsson, SAIK—N. Brundin, Torpshammar, nackswing, 28 sek. O. Jonsson, SAIK—K. Östman, Öger, höftswing, 1,17.

Lätt tungvikt: J. Lindgren, SAIK—S. Gissler, Swing, krysstag, 2,28. J. Persson, Öger—S. Gissler, Swing, backhammer, 4,48.

Tungvikt: Rudolf Svensson, Brandkårens I. F.—Åkerman, Öger, slängkryss, 3,39. J. Nyman, SAIK— Åkerman, Öger, dubbelnelson, 11,20. Rudolf Svensson—J. Nyman, 3—0.

Prislista:

Bantam: 1) H. Gissberg, SAIK.; 2) H. Hollsten, Öger.

Fjädervikt: 1) G. Andersson, SAIK; 2) J. Köhl, Öger; 3) J. Söderberg, Torpshammar.

Mellanvikt: 1) O. Jonsson, SAIK; 2) K. Östman, Öger.

Lätt tungvikt: 1) Julle Lindgren, SAIK; 2) J. Persson, Öger.

Tungvikt: 1) R. Svensson, Brandkåren; 2) J. Nyman, SAIK; 3) P. Åkerman, Öger.

MELLANNORRLÄNDSKAN.

Ånge—Torpshammar 0—11.
Viskan—Alby 6—3.
Östersund—Bräcke inställd.

Poängställning.

	m.	v.	oa.	f.	s.—n	p.
Torpshammar	7	7	0	0	53—13	14
Östersund	5	3	0	2	25—21	6
Ånge	7	3	0	4	23—43	6
Bräcke	6	2	1	3	26—32	5
Alby	7	2	0	5	28—37	4
Viskan	6	1	1	4	23—32	3

Ångebrottaren Hallberg allvarligt skadad.

(T. T.) Sundsvall, 18.

Under brottningstävlingar i Ånge på söndagen blev en av de tävlande A. Hallberg från Ånge i en match efter 6 min. nedslagen i mattan genom ett smidjebälte. Efter fallet kunde Hallberg icke resa sig upp och det stort klart att en allvarlig olyckshändelse inträffat. En första läkarundersökning gav vid handen att den skadade fått bägge benen förlamade. Han remitterades omedelbart till Sundsvalls lasarett, varifrån meddelas att hela undre delen av kroppen blivit förlamad. Det är tydligt att Hallberg fått någon ryggkota skadad. Tillståndet betecknas som allvarligt.

Seson:

Vilsekommen FJÄLLTURIST EFTERSPANAS rationellt.

Fullt rustad I. 5-trupp rycker ut 3 timmar efter ordern. — Detachementet övades genom att repetera spaningarna vid tragedin i Anarisfjällen jan. 1929.

Det drar ihop sig till fjällsäsong. Jämtlandsfjällen ha under den gångna julhelgen redan frekventerats av åtskilliga hundratal turister men de ha i huvudsak hållit sig inom hör- och synhåll från hotellbyggnaderna — nära nog. Men snart kommer långfärdarnas tid då man gör ordentliga dagsetapper och då döden också ligger på lur bakom ett svart ovädersmoln. Hur vi rustat oss för att rädda dem som råka illa ut i fjällvärlden berättas i nedanstående intervju med kapten Olle Rimfors, chef för det militära räddningsdetachementet i Östersund.

KAPTEN OLLE RIMFORS I FJÄLLMILJÖ. Kortet togs vid en filmexpedition i Jämtlandsfjällen häromåret. En av draghundarna fick valpar och kapten Rimfors tillverkar nykomlingarnas säng av en margarinlåda.

En turist går bort sig i fjällen. Var han förståndig nog att före avfärden meddela målet för närmaste etapp ha möjligheterna att rädda honom från en ödslig död i fjällstormarna ökats med åtskilliga procent. Om han startat från en av Skidfrämjandets stationer har han förmodligen antecknat etappmålet och den beräknade ankomsttiden dit på de block som finnas utlagda. Meddelande ingår att turisten inte kommit fram. Och nu träder den räddningsapparat i funktion som har endast ett fel: att den icke kommit till mycket tidigare än för två år sedan. Många människoliv skulle då ha räddats.

Den närmaste av de 11 civila räddningspatrullerna som äro stationerade i Jämtlands och Härjedalens fjällområde alarmeras. Varje sådan patrull består av ledare, ställföreträdare och 3 man. Det är bygdens folk, vana fjällkarlar, förtrogna med lokaliteterna, som utgöra manskapet. Det finns 10 stationsorter: Medstugan—Skalstugan, Storlien, Åre stationssamhälle, Västra Vålådalen, Bydalen—Hosjöbotten—Glen, Tossåsen, Ljungdalen (två patruller), Bruksvallarna och Fjällnäs. En dylik patrull kan inte rycka ut med mindre länsstyrelsen gett order men det är givet att det oftast brådskar med deras utryckning och ordern måste nog mången gång komma sedan patrullen redan gett sig iväg. Till utrustningen för patrullerna har länsstyrelsen anslagit 50 kr. åt var och en, och under spaningsarbetet utgår dagtraktamente med 7 kr. pr man. Regeringen har ännu icke avgjort om särskild, årlig ersättning skall utgå till ledarna av patrullerna.

Till följd av den ännu bristfälliga utrustningen kan en sådan patrull icke ha någon stor aktionsradie, högst 2 mil. Den måste ha möjlighet till övernattning i turiststugor, fäbodar eller dylikt, vilket naturligtvis inkräktar på rörelsefriheten och därmed också på möjligheten att rädda den eller de vilsegångna. Ett förslag att hotellgästerna i Jämtland under vintersäsongen skulle debiteras 25 öre extra pr räkning mot ett särskilt tryckt frimärke och att de härigenom insamlade medlen skulle användas till utrustning av och ersättning åt räddningspatrullerna har ännu icke kommit närmare sitt realiserande än att det framställts och diskuterats och även kritiserats.

*

Men låt oss ta upp spåret efter de försvunna turisterna som kämpa mot storm och köld och tilltagande trötthet. Patrullen har kanske varit ute och letat en hel dag i den trakt där turisterna sist syntes till eller dit de kan tänkas ha hunnit. Möjligen alarmerades patrullen för sent. Här gälla minuterna liv eller död. Spaningarna måste nu utsträckas till ett större område. Patrullens resurser äro för små härför. Nu är stunden kommen för militärdetachementet i Östersund.

På Jämtlands fältjägarregemente ligger ständigt en fjällutrustning i beredskap för 16 man och sju hundar. Allt är ordnat i förväg in i minsta detalj, från draghundarnas seldon till skofettet för skidpjäxorna. Proviant för flera dygn är avvägd och inlagd. Tre timmar efter utryckningsordern skall detachementet vara på väg till fjällregionerna. Först få medlemmarna en *färdighållningsorder* som förpliktar dem att vara i Östersund inom senast 24 timmar. Och när *utryckningsordern* kommer kunna de inställa sig i utrustningsrummet, vare sig de befinna sig i smoking eller i pyjamas. Ty här finns allt vad de behöva ha på och med sig. Det är nämligen av vikt att klädseln och utrustningen är fullständigt enhetlig. Ingenting onödigt får tas med, men ingenting behövligt får heller fattas.

— I mars 1935 gjorde vi en övningstur i fjällen, berättar kapten Olle Rimfors, detachementets chef, vid ett samtal med Ö.-P:s medarb. Vi gjorde först en försöksutryckning. Kl. 8 på morgonen gick ordern och det var bestämt att vi skulle vara klara för avfärd om fyra timmar men vi hann på tre fast utrustningen då inte var så ordnad som nu. Med en buss och två lastbilar körde vi via Mattmar till Överhallen och därifrån med skidor till Bydalen som var första etappstationen. Expeditionen byggde på fingerade förutsättningar men i själva verket rekapitulerade vi dem som rådde vid den hemska fjälltragedin i Anaris- och Oviksfällen i januari 1929 då stockholmsynglingarna Arne Freese och Lennart Sjöstrand omkommo tillsammans med fjällföraren Per Johansson. Jag var medlem i den militärtrupp som utförde spaningsarbetet tillsammans med lapparna, och vi fick många bevis på hur nödvändigt det var att en planmässig räddningsorganisation gjordes upp. Bara en detalj: först en hel vecka efter pojkarnas och lappens avfärd från Vallbo fick man reda på att de icke kommit fram till etappmålet som var Hosjöbottnarna.

*

Detachementet var organiserat i fyra patruller, var och en under befäl av en officer vars pulka drages av en hund. I den fjärde patrullen finnes dessutom ytterligare tre hundar. Varje patrull består i sin tur av två lag om vardera två man. Det är den minsta enheten. Varje lag är utrustat så att det kan sköta sig fullt självständigt, både ifråga om förplägnad och bivackering. Vi var utrustade med en radiomottagare som kl. 12 varje dag tog emot rapporter från Östersunds radiostation. Meningen är att den räddningscentral, som under länsstyrelsens ledning skall dirigera spaningsarbetet efter vilsekomna turister, vid bestämda tider skall lämna meddelanden i radio som vi kan avlyssna ute i fjällvärlden. Spaningsdetachementet är endast *ett* organ som skall samordnas under de andra. Vi ha också med oss en fälttelefon. Så fort vi kom i närheten av någon telefonlinje kopplade vi bara in oss på linjen och kunde på detta sätt få direkt förbindelse med räddningscentralen.

Ett annat medel som vi begagnade oss av var flyg, vilket skedde i samarbete med Fjärde flygkåren på Frösön. Härvid användes stora röda signaldukar, som hundarna f. ö. fingo ligga på om nätterna. Enligt en överenskommen teckentabell kunde vi ge flygarna order om att hämta mera bränsle i form av bensindunkar, i förväg iordningställd proviantförstärkning m. m. Tre dukar i rad utlagda på det vita snötäcket betydde att vi önskade informationer från centralen. Önskade vi mera ingående besked fick flygaren order om att gå ned på närmaste fjällsjö. Allting fungerade förträffligt.

Då man skall leta efter turister i fjällen gäller det först att söka upp platsen för de sista spåren efter de saknade. Där får man göra en sannolikhetskalkyl, d. v. s. med ledning av terrängen och vid tillfället ifråga rådande väderleksförhållanden beräkna vilken väg de måste ha tagit. I 75 % av fallen kan man gissa rätt. Beträffande Sjöstrand och Freese visste man att de sökt en jakthydda vid Anasjöns norra ända vilken emellertid rivits. Vid tillfället ifråga rådde en så hård nordvästlig storm att det inte gick att taga sig fram ens i sidled, mycket mindre mot vinden. Vi beräknade att de omkomna måste återfinnas efter en linje dragen från Anasjöns nordspets i rakt sydostlig riktning. Detta stämde också på pricken. Alla gånger är det dock inte så lätt att göra kalkylerna.

*

Det har visat sig vara till kolossal fördel att ha militär med vid dylikt spaningsarbete. Man bildar en kedja på ända till 2 km. längd som får sträcka ut sig på en bas vinkelrät mot åkriktningen. Varje man får kompassriktningen och sen kan man kamma igenom området flera timmar i sträck, utan uppehåll. Lapparna kunna inte göra det så metodiskt, de åka gärna hit och dit, deras fjälldoglighet annars i all ära.

— Några andra erfarenheter?

— Det skulle i så fall vara att utvecklingen ifråga om utrustningen gått så fort att många förbättringar kunna göras. Det gäller pulkmaterialet, radion och fälttelefonerna. Av de senare finns det nu lättare typer än dem vi använde för två år sedan. F. ö. har det nu tillkommit många nya telefonlinjer i Jämtlandsfjällen vilket underlättar möjligheterna att med fälttelefon uppnå kontakt med räddningscentralen. Samtidigt minskas också riskerna för turisterna att gå vilse då de kan följa telefonlinjerna.

Då jag var nere i Alperna häromåret lade jag märke till en sak som gladde mig en hel del. Det var att de sjukvårdskälkar man använder där nere voro av samma typ som dem jag arbetat för att få in här i Sverige, alltså av pulkmodell. Det kan också förtjäna nämnas att det på vissa platser i alpvärlden, angivna på kartan, finns stolpar uppsatta med ett litet tak. Här hänger en pulka ute året om till tjänst för dem som råkat ut för någon olycka, ett benbrott t. ex. Jag vet inte om detta är något för oss att ta efter. Huvudsaken hos oss är att de civila patrullerna utrustas ordentligt.

— Sen blir det väl ganska svårt att omkomma i Jämtlandsfjällen?

— Ailtid går det ju att ordna en sådan sak om man nödvändigt vill det. Det avgörande för räddningen är emellertid att meddelande om försvinnandet kommer så fort som möjligt. Vidare har det en viss betydelse hur turisterna ifråga äro klädda. Hittills har det varit dåligt ställt med förutseendet i det fallet. Huvudsaken är ju fortfarande att kläderna är lätta, och framförallt *chika*. Men elegansen brukar inte fjällstormen ta någon hänsyn till, slutar kapten Rimfors.

Sommarens schack-kongress.

Världens största schacktävling i Stockholm i sommar.

Förberedelserna för världsschackkongressen i Stockholm i sommar äro nu i full gång. Kongressen, som anordnas av Sveriges schackförbund på uppdrag av internationella schackförbundet, kombineras med nationstävlingar och turnering om världsmästerskapet för damer. Tävlingarna äga rum under tiden 31 juli—15 augusti och förläggas till Royal. Man beräknar att omkring 25 nationer med tillsammans 125 tävlande komma att delta, och då dessutom talrika intresserade från de flesta länder komma att medfölja, kan man vänta ett mycket starkt utländskt publikinslag vid denna största schacktävling i världen. Det är sjunde gången en dylik internationell kraftmätning äger rum. Sverige har för varje gång placerat sig allt bättre och belade i Warszawa 1935 andra plats, vilken insats är orsaken till att nästa kongress nu förlagts till Stockholm.

Kongressen står under beskydd av konungen. Vidare har bildats en hederskommitté med excellenserna Hansson, Sandler och Vennersten, statsråden Pehrsson-Bramstorp, Möller och Engberg samt överståthållare Nothin och stadsfullmäktigeordföranden Johan-Olov Johansson i spetsen. Övriga medlemmar av hederskommittén äro direktör Bertil Almgren, fabrikör A. O. Andersson, riksbibliotekarie Isak Collijn, direktör J. Sigfrid Edström, dr Sven Hedin, utrikesrådet Fritz Henriksson, bankdirektör Ernst Herslow, generalkonsul Holger Holm, landshövding Malte Jacobsson, direktör Albin Johansson, borgarrådet Oscar Larsson, generallöjtnant Gösta Lilliehöök,